

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/73/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814207825
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3814207825.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľa: M. Q., nar. X.XX.XXXX, bytom Y. XXX, proti odporkyni: Z. I., nar. XX.X.XXXX, bytom T.-H. 187, o zrušenie výživného na nevydatú matku, takto

rozhodol:

Návrh zamietla.

Odporkyni náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 29.4.2014 navrhovateľ žiadal, aby súd zrušil jeho vyživovaciu povinnosť voči odporkyni ako nevydatej matke, určenú v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/3/2014 s odôvodnením, že jeho súčasná situácia mu neumožňuje platiť výživné na odporkyňu. Viedie ho k tomu rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 9. apríla 2014. sp. zn. 17CoP/16/2014, na základe ktorého mu súd určil výživné na maloletého G. Mokrého v sume 100 eur mesačne, zročné výživné 343,33 eur, doplatok 350 eur za výbavu maloletého dieťaťa. Jeho pracovná zmluva končí 31.5. 2014 a jeho ďalší finančný príjem je nejasný.

Odporkyňa žiadala návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnuť. Poukázala na to, že navrhovateľovi bola súdom po ich vzájomnej dohode určená len minimálna výška vyživovacej povinnosti. Jej pomery sa od posledného rozhodovania nijako nezmenili.

Dokazovaním vykonaným na pojednávaní, vypočítím účastníkov, oboznámením s obsahom spisov Okresného súdu Prievidza sp. zn. 7C/3/2014 a 9P/54/2013, pracovnou zmluvou uzatvorenou medzi navrhovateľom a spoločnosťou EDYMAX SE zo dňa 15.5. 2014 spolu s mzdovým dekrétom odporcu, pracovnou zmluvou uzatvorenou medzi navrhovateľom a spoločnosťou C. mäsový priemysel, a.s. zo dňa 12.9. 2013, Dohodou o mzdovom zaradení (č. I. 8), Dohodou o skončení pracovného pomeru odporcu v spoločnosti C. mäsový priemysel, a.s. zo dňa 14.5. 2014, čestným vyhlásením V. Y. D., C.. zo dňa 20.5. 2014, potvrdeniami o príjmoch a nákladoch účastníkov a vyjadrením spoločnosti C. mäsový priemysel, a.s. zo dňa 6.6. 2014, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

Zo vzťahu účastníkov sa dňa 6.6. 2013 narodil ich syn G. I..

Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 9P/54/2013-118 zo dňa 20.11. 2013 zveril mal. syna účastníkov, Samuela, do osobnej starostlivosti odporkyni, uložil navrhovateľovi povinnosť platiť na výživu syna

mesačne sumu 100 eur od 6.6. 2013, pričom na už zročné výživné vo výške 240 eur povolil súd odporcovi mesačné splátky po 10 eur mesačne, ktoré mal platiť spolu s bežným výživným. Súčasne navrhovateľovi uložil aj povinnosť poskytnúť odporkyni príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom vo výške 350 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 17CoP/16/2014-131 zo dňa 9.4. 2014 zmenil rozsudok prvostupňového súdu v časti výšky zročného výživného a v prevyšujúcej časti prvostupňový rozsudok potvrdil.

V inom konaní, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/3/2014, rozsudkom zo dňa 28.1. 2014, uložil súd navrhovateľovi povinnosť platiť na výživu odporkyne titulom príspevku na výživu nevydatej matky sumu 10 eur mesačne s účinnosťou od 1.6. 2013. Zameškané výživné za obdobie od 1.6. 2013 do 31.1. 2014 vo výške 80 eur uložil súd navrhovateľovi zaplatiť odporkyni v pravidelných mesačných splátkach po 5 eur s účinnosťou od júla 2014 a v prevyšujúcej časti konanie zastavil (vo výške 70 eur mesačne od 1.6. 2013 až do budúca). Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.2. 2014.

Vyššie citovaný rozsudok bližšie odôvodnenie neobsahuje, pretože účastníci sa po jeho vyhlásení vzdali práva podať proti nemu opravný prostriedok (§ 157 ods. 3 O.s.p.). Z obsahu spisu sp. zn. 7C/3/2014 mal však súd z tvrdení účastníkov a z písomných dokladov zistené nasledovné:

Navrhovateľ bol v čase poslednej úpravy výživného zamestnaný od 16.9. 2013 v spoločnosti Púchovský mäsový priemysel, a.s. ako pomocný údiar. Za obdobie od septembra 2013 do decembra 2013 bola jeho priemerná čistá mesačná mzda vo výške 443 eur. Predtým navrhovateľ pracoval v spoločnosti SLOVAKTUAL s.r.o. so sídlom v Pravenci na základe pracovnej zmluvy uzavretej na dobu určitú, z dôvodu ktorého v tejto spoločnosti skončil pracovný pomer z vlastného podnetu dohodou. U tohto zamestnávateľa dosahoval priemernú čistú mesačnú mzdu vo výške 569,41 eur. Následne ešte krátko pracoval v spoločnosti Raven, a.s. (od 25.7. 2013 do 12.9. 2013), pre nízky príjem u tohto zamestnávateľa pracovný pomer skončil. Za dočasné ubytovanie svojej priateľke platil 100 eur mesačne. Bol nemajetný a užíval osobné motorové vozidlo zn. Citroen Picasso.

Odporkyňa žila v čase poslednej úpravy výživného v spoločnej domácnosti svojich rodičov v 3 izbovom byte, ktorým za bývanie platila mesačne sumu 100 eur. Jej rodičia boli starobní dôchodcovia s dôchodkom 284 eur, resp. 315 eur mesačne. Bola poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 199,60 eur mesačne. Vo svojej starostlivosti mala ešte syna S., nar. XX.X. XXXX, na ktorého jej jeho otec platil výživné vo výške 83 eur mesačne. Poberala rodinné prídavky na dve deti. Hoci navrhovateľ má súdom stanovenú vyživovacia povinnosť na mal. G. v sume 100 eur mesačne, platil na jeho výživu mesačne len sumou 35 eur. Maloletého G. kojila, z dôvodu ktorého mala aj zvýšené náklady na stravovanie a hygienické potreby. Na lieky doplácala mesačne sumu 5 eur. Rodičia jej pomáhali ukladať na sporiaci účet syna Dominika sumu 16,60 eur mesačne.

I v súčasnej dobe odporkyňa býva u svojich rodičov, stále je poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 203,20 eur mesačne a rodinných prídavkov na dve deti vo výške 47,04 eur a výživného na syna Dominika v sume 83 eur mesačne.

Navrhovateľ pracoval u svojho pôvodného zamestnávateľa, v spoločnosti C. mäsový priemysel, a.s. od 16.9. 2013 do 14.5. 2014, ktorým dňom pracovný pomer navrhovateľa u vyššie uvedeného zamestnávateľa na základe Dohody o skončení pracovného pomeru z vlastného podnetu navrhovateľa skončil. Pôvodne bol pracovný pomer dohodnutý na dobu určitú, do 28.2. 2014. U tohto zamestnávateľa mal navrhovateľ základný plat vo výške 2,7174 eur za hodinu a osobné ohodnotenie 65 eur mesačne (pohyblivá zložka mzdy). V období od októbra 2013 do apríla 2014 dosiahol navrhovateľ u tohto zamestnávateľa priemerný čistý mesačný príjem vo výške 479,93 eur a okrem toho mesačne poberal aj daňový bonus. Z písomnej správy spoločnosti C. mäsový priemysel, a.s. so sídlom v Púchove, doručenej súdu dňa 12.6. 2014, mal súd zistené, že pracovný pomer s navrhovateľom ukončili dohodou podľa

§ 60 Zákonníka práce na žiadosť navrhovateľa. Z ich strany by bol pracovný pomer s navrhovateľom pôvodne uzavretý na dobu určitú - do 31.5. 2014, zrejme predĺžený. Vyššie uvedené pracovné miesto bolo ku dňu 6.6. 2014 voľné. V súčasnej dobe je navrhovateľ zamestnaný v spoločnosti EDYMAX SE na základe pracovnej zmluvy zo dňa 15.5. 2014. Pracovný pomer u tohto zamestnávateľa má uzavretý na dobu určitú, do ukončenia prác u užívateľského zamestnávateľa v závislosti od objednávky užívateľského zamestnávateľa. K tomuto zamestnávateľovi nastúpil navrhovateľ do pracovného pomeru dňom 15.5. 2014 a dohodol sa s ním na hrubej mzde vo výške 584,54 eur mesačne. Stále mu ubytovanie poskytuje jeho priateľka, učiteľka na prvom stupni základnej školy, s ktorou navrhovateľ plánuje spoločnú budúcnosť. Na pojednávaní pred súdom navrhovateľ tvrdil, že u terajšieho zamestnávateľa bude mať v podstate taký istý príjem, ako u predošlého zamestnávateľa, teraz však platí vyššie náklady v súvislosti s cestovaním do práce, pretože kým pôvodne cestoval do práce 20 kilometrov, v súčasnosti cestuje 40 kilometrov (na cestovné denne vynaloží namiesto sumy 4 eur 6,40 eur). Pokiaľ v konaní sp. zn. 7C/3/2014 súhlasil s výživným na odporkyňu v sume 10 eur mesačne, bolo tomu tak preto, že predpokladal že odvolací súd v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/54/2013 po zvážení obsahu jeho odvolania mu výživné na maloletého G. zníži, k čomu však nedošlo. Z dôvodu, že ho súd zaviazal zaplatiť odporkyni aj príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom vo výške 350 eur a zaplatiť aj zameškané výživné, musel si od rodičov požičať sumu 900 eur, ktorú im nemá z čoho splácať. Poukázal tiež na to, že ani terajšiu robotu nemá istú, je v skúšobnej dobe.

Od posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti navrhovateľa na odporkyňu sa majetkové pomery účastníkov nezmenili. Takisto ani jednému z účastníkov nepribudla ku dňu vyhlásenia tohto rozhodnutia ďalšia vyživovacia povinnosť.

Podľa § 74 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je povinný najdlhšie po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

Podľa § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Zhodnotiac výsledky dokazovania, dospel súd k právnomu záveru, že návrh navrhovateľa dôvodný nebol. V konaní po vypočutí účastníkov a po oboznámení s obsahom písomných dokladov preukazujúcich príjmové a výdavkové pomery účastníkov, mal súd zistené, že aj pre krátkosť času, kedy naposledy súd určil navrhovateľovi platiť na výživu odporkyne mesačne sumu 10 eur sa nezmenili majetkové pomery účastníkov, miesto ich bydliska, nepribudla im ďalšia vyživovacia povinnosť a u matky a u maloletého sa preukázateľne nezmenili ani náklady. U navrhovateľa sa zmenil zamestnávateľ, u ktorého však navrhovateľ bude dosahovať porovnateľný, ak nie vyšší zárobok ako u predošlého zamestnávateľa, s ktorým pracovný pomer navrhovateľ ukončil z vlastného podnetu, keď podľa vyjadrenia predošlého zamestnávateľa navrhovateľa i napriek tomu, že navrhovateľ mal s nimi dohodnutý pracovný pomer na dobu určitú, tento pracovný pomer by s ním zrejme predĺžili. Navrhovateľ sa teda bez bližšej komunikácie s bývalým zamestnávateľom ohľadne svojho ďalšieho zamestnania u neho, rozhodol skončiť pracovný pomer sám. Z týchto dôvodov ani zvýšené náklady navrhovateľa na cestovné do zamestnania nemožno zohľadniť pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že predpokladal, že prvostupňové rozhodnutie o výživnom na mal. G. odvolací súd zmení, treba na tomto mieste uviesť, že rozhodnutia o výživnom sú predbežne vykonateľné a lehota na plnenie z nich plynie od ich doručenia, pričom pri určení výživného súd vo veci sp. zn. 9P/54/2013 vychádzal zo zistení známych z vykonaných dôkazov už v čase vyhlásenia rozhodnutia, teda ku dňu 20.11. 2013, ktoré rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené dňa 12.12. 2013 a teda o ňom v deň vyhlásenia rozsudku č. k. 7C/3/2014-37 vedel (28.1. 2014).

Z vyššie uvedených dôvodov, keďže súd nezistil žiadnu podstatnú zmenu pomerov u účastníkov od posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyni, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodne určenej výšky výživného, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Odporkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná a preto by jej patrila podľa § 142 ods. 1 O.s.p. plná náhrada trov konania, ktoré účelne vynaložila na obranu svojho práva na súde. Odporkyňa si však v konaní náhradu trov neuplatnila a preto jej ju súd ani nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p. v platnom znení).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.